

“मीठे बच्चे- बिहान सबै उठेर यो चिन्तन गर- म यति सानो आत्मा कति ठूलो शरीरलाई चलाइरहेको छ, म आत्मामा अविनाशी पार्ट भरिएको छ।”

प्रश्न:- शिवबाबालाई कुनचाहिँ अभ्यास छ, कुनचाहिँ छैन?

उत्तर:- आत्मालाई ज्ञान रत्नद्वारा शृङ्गार गर्ने अभ्यास शिवबाबालाई छ, बाँकी शरीरलाई शृङ्गार गर्ने अभ्यास उहाँलाई छैन। म यिनको शरीर भाडामा लिन्छु तर यस शरीरको शृङ्गार यो आत्मा स्वयंले गर्छ। म त सदा अशरीरी हुँ।

गीत:- बदल जाए दुनियाँ न बदलेगे हम.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ। कसले सुन्यो? आत्माले यस शरीरको कानद्वारा सुन्यो। बच्चाहरूलाई पनि यो थाहा भयो, आत्मा कति सानो छ। त्यो आत्मा यदि यस शरीरमा नभए शरीर कुनै कामको रहँदैन। कति सानो आत्माको आधारमा यो कति ठूलो शरीर चल्छ। दुनियाँमा कसैलाई पनि थाहा छैन आत्मा के चीज हो, जो यस रथमा विराजमान हुन्छ। अकालमूर्त आत्माको यो तख्त हो। बच्चाहरूलाई पनि यो ज्ञान मिल्छ। कति रमणिक रहस्ययुक्त छ। जब कुनै यस्तो रहस्ययुक्त कुरा सुनिन्छ तब चिन्तन चल्छ। तिमी बच्चाहरूलाई पनि यही चिन्तन चल्छ- यति सानो आत्मा छ यति ठूलो शरीरमा। आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ। शरीर त विनाश भएर जान्छ। बाँकी आत्मा रहन्छ। यो महान् विचारको कुरा हो। सबै उठेर यो ख्याल गर्नुपर्छ। बच्चाहरूलाई स्मृति आएको छ आत्मा कति सानो छ, उसलाई अविनाशी पार्ट प्राप्त भएको छ। म आत्मा कति आश्चर्यजनक छु। यो नयाँ ज्ञान हो। दुनियाँमा कसैसँग पनि छैन। बाबाले नै आएर बताउनु हुन्छ, जुन स्मरण गर्नु पर्ने हुन्छ। हामी कति सानो आत्माले कसरी पार्ट खेल्छ! शरीर ५ तत्त्वले बन्छ। यी बाबालाई कहाँ थाहा हुन्छ- शिवबाबाको आत्मा कसरी आउँछ जान्छ। यस्तो पनि होइन, सदा यिनमा रहनुहुन्छ। त्यसैले यही चिन्तन गर्नु छ। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले यस्तो ज्ञान दिनुहुन्छ जुन कहिल्यै कसैलाई पनि मिल्न सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ- अवश्य यो ज्ञान यिनको आत्मामा थिएन। अरु सतसङ्गमा यस्ता-यस्ता कुरामा कसैको ख्याल रहँदैन। आत्मा र परमात्माको अलिकति पनि ज्ञान हुँदैन। कुनै पनि साधु-संन्यासी आदिले यो कहाँ सम्झन्छन् र- हामी आत्माले शरीरद्वारा शास्त्र पढ्छौं। कुनै पनि मनुष्य आत्म-अभिमानि छैनन्। आत्माको ज्ञान कसैलाई पनि छैन भने बाबाको ज्ञान कसरी हुन सक्छ?

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ, हामी आत्माहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी कति समझदार बनिरहेका छौ। यस्तो कोही पनि मनुष्य छैन जसले यस शरीरमा जुन आत्मा छ, त्यसलाई परमपिता परमात्मा बसेर पढाउनु हुन्छ भन्ने सम्झियोस्। कति बुझ्नु पर्ने कुरा छ। तर फेरि पनि धन्दा आदिमा जानाले भुल्छन्। पहिला त बाबाले आत्माको ज्ञान दिनुहुन्छ जुन कुनै पनि मनुष्यलाई छैन। गायन पनि छ नि- आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल.... हिसाब छ नि। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- आत्माले नै बोल्छ शरीरद्वारा। आत्माले नै शरीरद्वारा राम्रो वा नराम्रो काम गर्छ। बाबा आएर आत्माहरूलाई कति राम्रो फल बनाउनु हुन्छ। सबैभन्दा पहिला त बाबा भन्नुहुन्छ- सबै-सबै उठेर यही अभ्यास गर वा ख्याल गर, आत्मा के हो? जसले यस शरीरद्वारा सुन्छ। आत्माको पिता परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, जसलाई पतित-पावन, ज्ञानको सागर भनिन्छ। फेरि कुनै पनि मनुष्यलाई सुखको सागर, शान्तिको सागर कसरी भन्न सकिन्छ? के लक्ष्मी-नारायणलाई भनिन्छ सदा पवित्रताका सागर? भनिदैन। एक बाबा नै सदैव पवित्रताका सागर हुनुहुन्छ। मनुष्यले त केवल भक्तिमार्गका शास्त्रहरूको वर्णन गर्छन्। प्राक्टिकल अनुभव हुँदैन। हामी आत्माले यस शरीरद्वारा बाबाको महिमा गर्छौं, यस्तो सम्झ्दैनन्। उहाँ हाम्रो अति मीठा बाबा हुनुहुन्छ। उहाँले नै सुख दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- हे आत्माहरू, अब मेरो मतमा चल। यस अविनाशी आत्मालाई अविनाशी बाबाद्वारा अविनाशी मत मिल्छ। ती विनाशी शरीरधारीहरूलाई विनाशी शरीरधारीहरूको नै मत मिल्छ। सत्ययुगमा त तिमीले यहाँको नै प्रारब्ध पाउँछौ। उहाँ कहिल्यै उल्टो मत मिल्दैन। अहिलेको श्रीमत नै अविनाशी बन्छ, जो आधा कल्पसम्म चल्छ। यो नयाँ ज्ञान हो, कति बुद्धि चाहिन्छ यसलाई ग्रहण गर्न। अनि कर्ममा आउनु पर्छ। जसले सुरुदेखि भक्ति गरेको हुन्छ उसैले

राम्ररी धारणा गर्न सक्छ। यो सम्झनुपर्छ- यदि हाम्रो बुद्धिमा राम्ररी धारणा हुँदैन भने अवश्य सुरुदेखि हामीले भक्ति गरेका छैनौं। बाबा भन्नुहुन्छ- केही पनि बुझ्दैनौं भने बाबासँग सोध किनकि बाबा हुनुहुन्छ अविनाशी सर्जन। उहाँलाई सुप्रीम सोल पनि भनिन्छ। आत्मा पवित्र बनेपछि उसको महिमा हुन्छ। आत्माको महिमा हुन्छ भने शरीरको पनि महिमा हुन्छ। आत्मा तमोप्रधान छ भने शरीरको पनि महिमा हुँदैन। यस समयमा तिमी बच्चाहरूलाई धेरै गहन बुद्धि मिल्छ। आत्मालाई नै मिल्छ। आत्मा कति मीठो बन्नुपर्छ। सबैलाई सुख दिनुपर्छ। बाबा कति मीठो हुनुहुन्छ। आत्मालाई पनि धेरै मीठो बनाउनु हुन्छ। आत्माले कुनै पनि अकर्तव्य नगरोस्- यो अभ्यास गर्नुपर्छ। जाँच गर्नुपर्छ- मबाट कुनै अकर्तव्य त हुँदैन? शिवबाबाले कहिल्यै अकर्तव्य गर्नुहुन्छ र? गर्नुहुन्छ। उहाँ आउनु हुन्छ उत्तम भन्दा उत्तम कल्याणकारी कार्य गर्न। सबैलाई सद्गति दिनुहुन्छ। त्यसैले जो बाबाले कर्तव्य गर्नुहुन्छ, बच्चाहरूले पनि त्यस्तै कर्तव्य गर्नुपर्छ। यो पनि सम्झाइएको छ, जसले सुरुदेखि धेरै भक्ति गरेको छ, उनीहरूको बुद्धिमा नै यो ज्ञान धारण हुन्छ। अहिले त देवताहरूका धेरै भक्त छन्। आफ्नो शिर दिनको लागि पनि तयार हुन्छन्। धेरै भक्ति गर्नेहरूका पछाडि, थोरै भक्ति गर्नेहरू लट्किरहन्छन्। उनको महिमा गाउँछन्। उनीहरूको त स्थूलमा सबै देख्न सकिन्छ। यहाँ तिमी छौ गुप्त। तिम्रो बुद्धिमा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको सारा ज्ञान छ। यो पनि बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई पढाउन आउनु भएको छ। अब फेरि हामी घरमा जान्छौं। जहाँबाट सबै आत्माहरू आउँछन्, त्यो हाम्रो घर हो। त्यहाँ शरीर नै हुँदैन भने आवाज कसरी हुन सक्छ? आत्मा विना शरीर जड बन्छ। मनुष्यहरूको शरीरमा कति मोह हुन्छ! आत्मा शरीरबाट निस्कियो, बाँकी रह्यो ५ तत्त्व, त्यसमा पनि कति प्रेम हुन्छ। स्त्री पतिको चितामा चढ्नको लागि तयार हुन्छन्। कति मोह हुन्छ शरीरमा! अब तिमीले सम्झन्छौ- नष्टोमोह हुनु छ, सारा दुनियाँबाट। यो शरीर त खतम हुन्छ। त्यसैले यसबाट मोह निस्कनुपर्छ। तर धेरै मोह हुन्छ। ब्राह्मणहरूलाई खुवाउँछन्। याद गर्छन् नि- फलानाको श्राद्ध हो। अब उसले कहाँ खान सक्छ? तिमी बच्चाहरू त यी कुराबाट अलग हुनुपर्छ। ड्रामामा हरेकले आफ्नो पार्ट खेल्छ। यस समयमा तिमीलाई ज्ञान छ, हामी नष्टोमोह बन्नु छ। मोहजित राजाको पनि कहानी छ नि। अरु कोही मोहजित राजा हुँदैन। यो त कथा धेरै बनाएका छन्। त्यहाँ अकालमा मृत्यु हुँदैन। त्यसैले सोध्नु पर्ने कुरा नै रहँदैन। यस समयमा तिमी मोहजित बन्नुपर्छ। स्वर्गमा मोहजित राजाहरू थिए, यथा राजा-रानी तथा प्रजा यस्ता थिए। त्यो हो नै नष्टोमोहको राजधानी। रावण राज्यमा मोह हुन्छ। त्यहाँ त विकार हुँदैन, रावण राज्य नै हुँदैन। रावणको राजाई नै समाप्त हुन्छ। रामराज्यमा के हुन्छ, केही पनि थाहा छैन। बाबा बाहेक अरु कसैले पनि यो कुरा बताउन सक्दैन। बाबा यस शरीरमा भएर पनि देहो-अभिमानि हुनुहुन्छ। लोन अथवा भाडामा घर लिन्छन् भने त्यसमा पनि मोह हुन्छ। घरलाई राम्रोसँग सजाउँछन्, यिनले त सजाउनु छैन किनकि बाबा त अशरीरी हुनुहुन्छ नि। यिनलाई कुनै पनि शृङ्गार आदि गर्ने अभ्यास नै छैन। यिनलाई त अविनाशी ज्ञान रत्नहरूबाट बच्चाहरूलाई शृङ्गार गर्ने नै अभ्यास छ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउँछन्। शरीर त अपवित्र नै छ, यिनलाई जब अर्को नयाँ शरीर मिल्छ तब पवित्र हुन्छन्। यस समयमा त यो पुरानो दुनियाँ हो, यो खतम हुँदैछ। यो पनि दुनियाँमा कसैलाई थाहा छैन। बिस्तारै-बिस्तारै थाहा हुन्छ। नयाँ दुनियाँको स्थापना र पुरानो दुनियाँको विनाश- यो बाबाको नै काम हो। बाबा नै आएर ब्रह्माद्वारा प्रजा रचेर नयाँ दुनियाँको स्थापना गरिरहनु भएको छ। तिमी नयाँ दुनियाँमा छौ? छैनौ, नयाँ दुनियाँ स्थापना हुँदैछ। त्यसैले ब्राह्मणहरूको चोटी पनि उच्च छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ, बाबाको सम्मुख आउँछौ भने पहिला यो याद गर्नुपर्छ हामी ईश्वर बाबाको सम्मुख जान्छौं। शिवबाबा त निराकार हुनुहुन्छ। उहाँको सम्मुख हामी कसरी जाने? त्यसैले उहाँ बाबालाई याद गरेर फेरि बाबाको (ब्रह्माको) सम्मुख आउँनु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ- उहाँ यिनमा बस्नुभएको छ। यो शरीर त पतित छ। शिवबाबाको यादमा नरही कुनै काम गर्छौ भने पाप लाग्छ। हामी शिवबाबाको पासमा जान्छौं। फेरि अर्को जन्ममा अरु नै सम्बन्धी हुन्छन्। उहाँ देवताहरूको गोदमा जान्छन्। यो ईश्वरीय गोद एकै पटक मात्र मिल्छ। मुखले भन्छन्- बाबा म हजुरको भइसकेँ। धेरै छन् जसले कहिल्यै देखेका पनि छैनन्। बाहिर रहन्छन्, लेख्छन्- शिवबाबा म हजुरको गोदको बच्चा भइसकेको छु। बुद्धिमा ज्ञान छ। आत्माले भन्छ- म शिवबाबाको बनिसकेँ। यसभन्दा पहिला पतितको गोदमा थिएँ। भविष्यमा पवित्र देवताहरूको गोदमा जान्छु। यो जन्म दुर्लभ छ। हीरा जस्तो तिमी यहाँ संगमयुगमा बन्छौ। संगमयुग कुनै त्यो पानीको सागर र नदीलाई भनिँदैन। रात-दिनको फरक छ। ब्रह्मपुत्रा ठूलो नदी हो, जुन सागरमा मिल्छ। नदीहरू गएर सागरमा मिल्छन्। तिमी पनि सागरबाट निस्केका नदी ज्ञान नदी हो। ज्ञानसागर शिवबाबा हुनुहुन्छ। ठूलो नदी हो ब्रह्मपुत्र। यिनको नाम ब्रह्मा हो। सागरसँग यिनको कति मेल छ। तिमीलाई थाहा छ- नदी कहाँबाट निस्कन्छन्। सागरबाट नै निस्कन्छन्, फेरि सागरमा नै मिसिन्छन्। सागरबाट मीठो पानी खिच्छन्। सागरका बच्चा फेरि सागरमा गएर मिल्छन्। तिमी पनि ज्ञान

सागरबाट निस्केका हौ फेरि त्यहीँ जान्छौ, जहाँ उहाँ रहनुहुन्छ, त्यहाँ तिमी आत्माहरू पनि रहन्छौ। ज्ञानसागर आएर तिमीलाई पवित्र, मीठो बनाउनु हुन्छ। आत्मा जो नूनिलो बनेको छ उसलाई मीठो बनाउनु हुन्छ। ५ विकाररूपी छी-छी नूनिलोपन तिमीबाट निस्कन्छ, अनि तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। बाबाले धेरै पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ। तिमी कति सतोप्रधान थियौ, स्वर्गमा रहन्थ्यौ। तिमी बिलकुल छी-छी बनेका छौ। रावणले तिमीलाई के बनाएको छ। यहाँ नै गायन छ- हीरा जस्तो अनमोल जन्म ।

बाबाले भनिरहनुहुन्छ- तिमी कौडीको पछाडि किन हैरान हुन्छौ। कौडी पनि धेरै कहाँ चाहिन्छ र! गरिबले छिट्टै बुझ्छन्। धनवानले त भन्छन्- हाम्रो लागि त यहीँ स्वर्ग छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- जति पनि मनुष्य मात्र छन्, सबैको यस समय कौडी जस्तो जीवन छ। हामी पनि त्यस्तै थियौं। अहिले बाबाले हामीलाई के बनाउँदै हुनुहुन्छ। लक्ष्य-उद्देश्य त छ नि। हामी नरबाट नारायण बन्छौं। भारत अहिले कौडी जस्तो कंगाल छ। भारतवासीहरूले यो कहाँ जानेका छन् र! यहाँ तिमी कति साधारण अबलाहरू छौ। कोही ठूलो मान्छे छ भने उनलाई यहाँ बस्ने दिल हुँदैन। जहाँ ठूला-बडा मानिस, संन्यासी, गुरु आदि हुन्छन् त्यहाँको ठूलो-ठूलो सभामा जान्छन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- म गरिब निवाज हुँ। भन्छन्- भगवानले गरिबको रक्षा गर्नुहुन्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी कति धनवान थियौं। अब फेरि बन्छौं। बाबा लेख्नु पनि हुन्छ- तिमी पद्मापदमपति बन्छौ। त्यहाँ लडाईं-झगडा हुँदैन। यहाँ त हेर पैसाको लागि कति लडाईं हुन्छ। घुस कति मिल्छ। पैसा त मनुष्यलाई चाहिन्छ नि। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले हाम्रो खजाना भरपुर गर्नुहुन्छ। आधा कल्पको लागि जति चाह्यो त्यति धन लेऊ, तर पुरुषार्थ पूरा गर। लापर्बाही नगर। भन्छन् नि, फेलो फादर। पितालाई अनुसरण गर्यौ भने यो बन्छौ। नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी, धेरै ठूलो परीक्षा छ। यसमा अलिकति पनि लापर्बाही गर्नु हुँदैन। बाबाले श्रीमत दिनुहुन्छ त्यसैले यसमा चल्नुपर्छ। नियम कानूनको उल्लङ्घन गर्नु हुँदैन। श्रीमतबाट नै तिमी श्री बन्छौ। मंजिल धेरै ठूलो छ। आफ्नो दिनभरिको खाता राख। कमाई गर्ने वा नोक्सान गर्ने? बाबालाई कति याद गर्ने? कतिलाई मार्ग बताएँ? अन्धाहरूको लट्ठी तिमी हौ नि। तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) जसरी बाबा मीठो हुनुहुन्छ, यस्तै मीठो बनेर सबैलाई सुख देऊ। कुनै पनि अकर्तव्य गर्नु हुँदैन। उत्तम भन्दा उत्तम कार्य नै गर्नु पर्छ।

२) कौडीको पछाडि हैरान हुनु हुँदैन। पुरुषार्थ गरेर आफ्नो जीवन हीरा जस्तो बनाउनु पर्छ। लापर्बाही गर्नु हुँदैन।

वरदान:- चुनौती र यथार्थताको समानताद्वारा स्वयंलाई पापबाट सुरक्षित राख्ने विश्व सेवाधारी भव
तिमी बच्चाहरू जसले चुनौती दिन्छौ, त्यो चुनौती र यथार्थता जीवनमा समानता होस्, नत्र पुण्य आत्माको सट्टा बोझवाला आत्मा बन्छौ। यो पाप र पुण्यको गतिलाई जानेर स्वयंलाई सुरक्षित राख किनकि संकल्पमा पनि कुनै विकारको कमजोरी, व्यर्थ बोली, व्यर्थ भावना, घृणा वा ईर्ष्याको भावनाले पापको खाता बढाउँछ त्यसैले पुण्य आत्मा भवको वरदानद्वारा स्वयंलाई सुरक्षित राखेर विश्व सेवाधारी बन। संगठित रूपमा एकमत, एकरस स्थितिको अनुभव गराऊ।

स्लोगन:- पवित्रताको दीपक चारैतिर बाल्यौ भने बाबालाई सहजै देख्न सक्नेछन्।